

İnancım Tanrıya

– İlgaz · 08 Mayıs 2013

İstanbul semalarında tekliğı haykırıyor bir ses çift minarelerden,
Oysa uyanabilsek bir düş uğruna en tatlı rüyalardan,
Kutsal bir dansın en küçük parçası olsak,
Sen ve ben, girse aramıza asırlardır susmuş çığlıklar,
Yusuf'un kanlı gömleği nasıl ki şifa Yakup'a,
Düşlerden çık düşüşlerde hayra yor beni.

Ben eksikliğin öksüz ve yurtsuz evladı,
Sen diyarlar ötesinde bir şah,
Ruhumun esintisinde bir Leyla,
Çekilse aradan tül, sahralaşsak,
Değneğin ucunda kader uçurumun sonu keder,
Kutsalın bağı çatlasın adını andığımda ve herc ü merc olsun mahşer...

Mahşer, mahşer meleklerde koymaz seni bana,
Alır da giderler,
Sen beyaz ben kara,
"Tanrı" diyip ayrılığa ruhu ateşe emanet ederler.
İstanbul yamaçlarında çiftliğı haykırır bir ses oysa ben bir başıma tekliğı yaşarım,
Ne meyhane ne dergah ne cübbe,
Kefenden de soyundum,
Çıplaklığın üryan evladı ruhum..

Kimseye olmadım sana olduğum kadar talepkâr,
Dergâhım sensin desem küser Tanrı
Ve yok sayarlar tüm inançlarımı,
Oysa her mısram şahididir kutsalın,
Bakışlarında intihar ederken bir martı,
Ben düşlerimde seni hayra yorarım.

İstanbul semalarında tekliğı haykırır bir ses çift minarelerden,
Ve ben duymam, görmem, düşünmem, yaşamam o demden sonra,
İstanbul semalarında yıkılır bir minare,
Cebimde kılıflar, baştan yazar baştan oynarım....!

Ve seni koymaz melekler bana ,
Alır da giderler, sen beyaz ben kara,
Oysa her mısram inancımdan tanrıya...!